

Ένα μάθημα πατριδογνωσίας

του Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου

Ίσως νὰ μὴν ἔχουμε σκεφθεῖ ὅτι ἡ ἀμφισβήτηση τῆς πατρότητος στὴν ἐποχὴ μας ἐπέφερε καὶ μία μείωση τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς ἔννοιας τῆς πατρίδος. Ἡ γῆ τῶν πατέρων μας, τὰ πάτρια ἐδάφη εἶναι ἔννοιες πὸν ὑποχωροῦν ὅπως καὶ ἡ μητρικὴ γλώσσα. Οἱ ἔννοιες αὐτές πὸν δὲν εἶναι νοητικὰ σκευάσματα ἀλλὰ ἐμπειρίες καὶ γεγονότα ζωῆς, χάνουν σιγά σιγά τὴν προσηγορία τους ἀπὸ τὴν κοιτίδα τους καὶ τὸν χῶρο προέλευσῆς τους.

Εὐτυχῶς, ὅμως, σὲ πολλές οἰκογένειες καὶ πολλὰ σχολεῖα καλλιεργοῦνται ἀπὸ γονεῖς καὶ δασκάλους στὰ παιδιά μας ζωντανές οἱ ἀναμνήσεις πὸν στοιχειοθετοῦν τὴν ἱστορία μας καὶ ἀφηγοῦνται μεγαλεῖα, πὸν παρὰ τὴν κρίση πὸν διερχόμεθα δὲν γίνεται «θυμώντας τα νὰ κλαῖς».

Σὲ κείμενα ἐκθέσεων μικρῶν μαθητῶν τοῦ δημοτικοῦ ζωντανεύουν ἱστορίες πὸν ἀνέδειξαν κορυφαῖες στιγμὲς τῆς Πατρίδος μας. Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση μὲ τίτλο *28^η Ὀκτωβρίου* τοῦ μικροῦ Ἀλέξανδρου, μαθητῆ τῆς τετάρτης δημοτικοῦ, παίρνουμε ἓνα μάθημα πατριδογνωσίας ἐπίκαιρο.

Ὁ νεαρὸς μας μᾶς θυμίζει μὲ τὸν τρόπο του τον σολωμικὸ στίχο: *κλειῖσε στὴν ψυχὴ σου τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ νιώσεις μέσα σου κάθε εἶδος μεγαλεῖο*. Εἶναι καλὸ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ θυμόμαστε ἀξίες καὶ νὰ τὶς ἀναζητοῦμε σὲ χώρους ἐκεῖ ὅπου καλλιεργοῦνται.

28η Οκτωβρίου

Την 28η Οκτωβρίου χιορτάζουμε την επέτειο του Όχι από τους Ιταλούς και τους Γερμανούς. Είναι μια ξεχωριστή μέρα. Το σκηνικό αυτής της μέρας είναι τα εμβατήρια, οι σημαίες κι άλλα. Επίσης μερικοί άνθρωποι κρεμάνε τη ελληνική σημαία στο μπαλκόνι τους.

Μία μέρα οι Ιταλοί θέλανε να πάνε σε ένα νότιο μέρος και έπρεπε να περάσουν από την Ελλάδα. Τότε ένα πρωί ζήτησαν οι Ιταλοί να μπουν στην Ελλάδα. Οι Έλληνες τότε το πρωί πήραν τον πρωθυπουργό της Ελλάδας τον Μεταξά και ρώτησαν άμα μπορούν να περάσουν, όμως εκείνος απάντησε «Όχι». Αλλά δεν το δέχτηκαν και άρχισε σκληρή μάχη στην Πίνδο και σε άλλα μέρη. Όμως οι Έλληνες τους έδιωξαν.

Αρχότερα εγκατέστησαν και οι Γερμανοί, αλλά ήταν πάρα πολλοί και ήταν πιο οργανωμένοι. Έτσι άρχισε πάλι μάχη κι όλοι οι Έλληνες άντρες πήγαιναν στον πόλεμο. Ήταν πολύ δύσκολο να τους νικήσουν αλλά τους δυσκόλεναν και τα χιόνια που είχαν φτάσει ένα μέτρο.

Οι Έλληνες όμως συνέχιζαν να πολεμάνε, είχαν

πολύ θάρρος και δεν το έβαζαν στα πόδια γιατί ήταν γενναίοι.

Αυτή τη γιορτή τη γιορτάζουμε και στα σχολεία τα παιδιά κάνουν γιορτή και παρέλαση για να τιμούν τους ήρωες που πολέμησαν για την πατρίδα. Στη παρέλαση τα αγόρια ντύνονται με άστρα πουκαμισά μπλέ παντελόνι (τζιν) και μαύρα παπούτσια. Τα κορίτσια φορούνε άστρα πουκαμισάκια, μπλέ σκούρες φούστες και μαύρα μπαλαρινάκια.

Πολλοί ποιητές και καλλιτέχνες ύμνησαν το έπος του 40 όπως: ο Γιάννης Ρίτσος, ο Σπύρος Τσίρος, ο Κ. Μπέζου, ο Σ. Τζιρόπουλος κι άλλοι.

Νιώθω θαυμασμό και ευγνωμοσύνη για τους ήρωες του Όχι και περηφάνια και λύπη και εύχομαι να μην ξαναχίνει πόλεμος ποτέ.

Αλέξανδρος